

Integratie: kun je zingen? Zing dan mee op maat van wereldmuziek

Deze zomer was ik even van de wereld. Ik waande mij waarachtig in het paradijs: Bali, pronkjuweel van Indonesië, mijn geboorteland. Hier wordt jaarlijks het Bali Arts Festival gehouden.

Uit alle kampungs (wijken) en desa's (dorpen) komen de beste gamelanorkesten en dansgroepen van dit eiland te voorschijn. Aan de eigen bevolking en toeristen tonen ze trots de verfijnde Balinese dans- en muziekcultuur.

Ik was er ook, omdat ik mocht optreden met het Colourful City Koor uit Nijmegen, dat als buitenlandse gast voor dit festival werd uitgenodigd.

Dit koor zingt muziek uit vele landen van de wereld. En als je ze

WERELDMUZIEK
door **Wouter Muller**

Het is nog geen land gelukt een vreemde cultuur buiten de deur te houden. Net zo min als de muziek die er vandaan komt.

hoort zingen gaat er ook werkelijk een wereld voor je open. Bosnië, Molukken, Zuidafrika, Nieuw-Zeeland, Indonesië enz. Lieder en hoop en verdriet, over liefde en verlangen, slaap- en wiegeliëdjes. Alles wat er in een mensenleven

werkelijk toe doet komt muzikaal voorbij, grijpt je aan en raakt je hart. Maar deze muziek doet ook nog iets anders: het smeedt een band. Zingend of luisterend wordt je deel van een geheel. Niet jij gaat met de muziek mee, maar de muziek neemt jou mee. En verbindt je met anderen.

Enschede kent ook zo'n wereldmuziekkoor: Intervocaal, onder leiding van Diet Gerritsen. Het koor is nog maar vijf jaar jong, maar is in die jaren sterk gegroeid.

In april jl. vierden ze hun eerste lustrum met een kleurrijk concert in de wijk Roombeek (Prismare). Dat werd één feest van zang en dans en een scala aan culturen, zoals deze krant schreef. Intervocaal onderscheidt zich van

andere koren in de regio niet alleen door hun repertoire van wereldmuziek. Ook de samenstelling van het koor is multicultureel. Be-

halve uit Twente komen ze ook uit Syrië, Turkije, Bulgarije, Indonesië, Afrika enz.

De koorleden dragen uit hun land van herkomst ook liederen aan voor het koorrepertoire. Dat leidt tot wonderlijke taferelen: een Turkse sopraan zingt in het Twents, een Bulgaarse alt zingt Moluks, of een Twentse tenor zingt in het Turks of Afrikaans. Maar uiteindelijk leiden al die verschillen tot (vier)stemmige harmonie. Niet alleen voor de luisteraar, maar ook voor het koor zelf.

In de pauze van een repetitie waar ik bij was, zei iemand: „ik stond naast die nieuwe, die komt uit Zambia. Daar ga ik straks weer naast staan. Wat kan die man mooi zingen”.

Kijk, zo zou elke nieuwkomer in ons land wel welkom geheten willen worden. Niet om waar je vandaan komt, maar om wat je kan bijdragen aan een groter geheel. Hier overbrugt muziek verschillen en tegenstellingen. Hier smeedt muziek een band. Vallen grenzen weg, omdat over grenzen heen gezongen wordt. Hier slaagt muziek, waar politiek vaak faalt. In zijn boek 'Het land van aankomst' komt Paul Scheffer tot de conclusie dat integratie van minderheden in een dominante cultuur nooit zonder slag of stoot tot stand komt.

Weerstand en verzet tegen het vreemde is van alle tijden. Geen harmonie zonder gedonder vooraf, zou ik zeggen.

Maar uiteindelijk is het nog geen land ter wereld gelukt om vreemde culturen buiten de deur te houden. Dat geeft hoop voor het huidige integratiedebat, maar daar is wel iets voor nodig.

Volgens de Egyptisch-Zwitserse filosoof Tariq Ramadan zijn dat drie dingen: burgerschap, identiteit en 'sense of belonging': het gevoel om ergens bij te (kunnen) horen. Aan het Colourful City Koor uit Nijmegen en aan Intervocaal uit Enschede hoeft dat niet uit te leggen. Die doen dat gewoon. Uit volle borst.

Kun je zingen? Zing dan mee!